

ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ

20-10-2017

Πηγή Κωνσταντάρια

Ποιος ορίζεται Πνευματικός άνθρωπος;

Η Πνευματικότητα αναφέρεται στην προσπάθεια του ανθρώπου να καταλάβει και να γνωρίσει μέσω προσωπικής εμπειρίας τις ρίζες του και τον τελικό προορισμό του ταξιδιού της ζωής. Αναφέρεται στην συνειδητή προσπάθεια του ανθρώπου να ταυτοποιήσει ποιος είναι πραγματικά και σταδιακά να προσεγγίσει τον δημιουργό του. Ο μεγαλύτερος στόχος της πνευματικότητας είναι η εξακρίβωση της αληθινής σχέσης του ανθρώπου με την δημιουργική δύναμη και την θέση του σε ένα πνευματικό δίκτυο, στο οποίο αποδίδεται ολόκληρη η δημιουργία. Πνευματικός λοιπόν είναι ο ενσυνείδητος άνω θρώσκων άνθρωπος, που έχει εισέλθει σε πορεία ενεργοποίησης των πνευματικών κέντρων της υπόστασής του.

Ποιες είναι οι λειτουργίες του πνευματικού ανθρώπου;

Το χρέος μας είναι να φέρνουμε συνείδηση σε όλες τις όψεις και κάνοντας αυτό βοηθούμε στο να δημιουργηθεί συνειδητή πνευματικότητα σε ολόκληρη την ύπαρξή μας και σε όλες τις περιοχές της ζωής μας. Στη μαθητεία μας διδαχτήκαμε για τα κέντρα ενεργείας, όλα εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν τα θεμέλια της νομοτέλειας για τη διαχείριση του Φωτός. Μια και βρισκόμαστε στην εποχή του Φωτισμού των ανθρώπων, με επιτάχυνση περισσότερη από κάθε άλλη φορά, καλούμαστε να συνειδητοποιήσουμε εμβαθύνοντας στα στάδια της μαθητείας μας και της εκπαίδευσής μας.

Οι άπειρες μορφές της δημιουργίας και τα βασίλεια στους κόσμους και τα πεδία είναι εκφράσεις του ενός Συμπαντικού Πνεύματος, το οποίο εκφράζεται στο Νου του Κόσμου μας μέσα από τέσσερα μεγάλα ρεύματα ζωής, σε διαφορετικά επίπεδα ανάπτυξης. Κι έτσι έχουμε τέσσερα βασίλεια, ορυκτό, φυτικό, ζωικό και ανθρώπινο.

Ο άνθρωπος, ως ψυχοπνευματική υπόσταση παρουσιάζει τις εξής λειτουργίες, που εκδηλώνονται από τα ανάλογα σώματά του:

Λειτουργίες Αιθεροφυσικού σώματος: Σωματότυπος, βιασύνη, μορφασμοί, βάδισμα, τικ, χειρονομίες, σωματική στάση, δύναμη κίνησης, δυνατότητες κίνησης, ταχύτητα κίνησης, ευστάθεια κίνησης, εκφραστικότητα κίνησης, χάρη κίνησης, προσαρμοστικότητα κίνησης

Οι δυνάμεις βαρυτική, ηλεκτρομαγνητική, ασθενής πυρηνική, ισχυρή πυρηνική, αποτελούν τις τέσσερις θεμελιώδεις δυνάμεις της Φύσης.

Στη **βαρυτική** δύναμη της φύσης αντιστοιχεί η σωματική περιοχή του ανθρώπου, που μέσα στην ιστορία του λειτούργησε με τη μορφή της θρησκευτικής συμπεριφοράς. Και εδώ ακριβώς παρουσιάζεται η δυσχέρεια, στην κατανόηση. Όταν λέμε σωματική δύναμη του ανθρώπου, εννοούμε το πανίσχυρο ένστικτο που ωθεί το ζώο να σπεύδει με όλες του τις δυνάμεις να σώζει το άτομο ή το σώμα του μέσα στη φύση. Το ένστικτο αυτό στον έμφρονα άνθρωπο εμφανίστηκε πρώτα σα φόβος και ύστερα σαν άμυνα απέναντι στους κινδύνους της φύσης. Αυτός ο φόβος και η λαχτάρα να μην πεθάνουμε όσο ζούμε, αλλά και όταν πεθάνουμε να μη χαθεί για πάντα το σώμα και το πνεύμα μας, αυτό είναι που γέννησε στον άνθρωπο τη μία ιδέα του σωτήρα θεού, και πάρα πέρα τις πολλές πια μορφές των θρησκείων. Τις πολλές θρησκείες ανάλογα με τον τόπο, την εποχή, το λαό, και τον πολιτισμό κάθε λαού. **Αντιστοιχεί στο αρχέγονο στοιχείο ΓΑΙΑ**

Στην **ηλεκτρομαγνητική** δύναμη της φύσης αντιστοιχεί η γενετήσια ορμή του ανθρώπου, που μέσα στην ιστορία του τη βρίσκουμε στην ερωτική και στην καλλιτεχνική του συμπεριφορά. Η λειτουργία της μέσα στη φύση είναι να οργανώνει την ύλη σε άτομα. Χάρη σ' αυτή έχουμε τα ενενήντα δύο στοιχεία της χημείας. Και στη συνέχεια οργανώνει τη σύνθεση των ατόμων σε μόρια και σε ευρύτερες χημικές ενώσεις. Την έλξη του πρωτονίου και του ηλεκτρονίου που δημιουργεί τα άτομα της ύλης, την ξανασαρκώνει η έλξη του ωάριου και του σπερματοζωάριου που δημιουργεί τα άτομα του ανθρώπου. Τα ηλεκτρόνια μαγνητισμένα από το αντίθετο ηλεκτρικό φορτίο των πρωτονίων, γυρίζουν γύρω από τον πυρήνα του ατόμου σε τροχιές, όμοια περίπου με τους πλανήτες που γυρίζουν σε τροχιές γύρω από τον ήλιο τους. Έτσι οργανώνεται η δομή των ατόμων της ύλης μέσα στο απλό της μοντέλο. **Αντιστοιχεί στο αρχέγονο στοιχείο ΥΔΩΡ**

Στην **ασθενή πυρηνική** αντιστοιχεί η βουλευτική δύναμη του ανθρώπου, που μέσα στην ιστορία τη βρίσκουμε στην ηθική και στην πολιτική του πράξη. Αυτή προκαλεί τη β- διάσπαση στους πυρήνες των ατόμων, που είναι βασικής σημασίας για τις πυρηνικές συντήξεις στον Ήλιο. Αυτή δηλαδή μας δίνει το φως, όπως και η ηθική και πολιτική οργάνωση των ανθρώπων τους δίνει τη θαλπωρή της προστασίας. Αυτή όμως είναι υπεύθυνη και για τη ραδιενέργεια. Που σημαίνει: εάν η πολιτική δίνει και τον πόλεμο, η ραδιενέργεια δίνει και τη Χιροσίμα. **Αντιστοιχεί στο αρχέγονο στοιχείο ΑΗΡ**

Στην **ισχυρή πυρηνική** αντιστοιχεί η νοητική δύναμη του ανθρώπου, που μέσα στην ιστορία έλαβε τη μορφή της επιστήμης. Σαν αντίστοιχή της στις δυνάμεις της ανθρώπινης φύσης, έχει τη νόηση, που, στο επίπεδο της ανθρώπινης μονάδας, όχι στο επίπεδο της κοινωνίας, είναι η πιο ισχυρή από τις δυνάμεις του ανθρώπου. Και με την επιστήμη που μας χαρίζει, μας συνδράμει να γνωρίσουμε την αλήθεια. Να γνωρίσουμε,

δηλαδή, την ουσία και την πραγματικότητα του κόσμου και του ανθρώπου.

Αντιστοιχεί στο αρχέγονο στοιχείο ΠΥΡ

Λειτουργίες του σώματος των επιθυμιών: επιβίωση, κτητικότητα, ικανοποίηση, εξωστρέφεια, εσωστρέφεια, παραστατικότητα, έκσταση.

Το ξεκαθάρισμα είναι η αφαίρεση του περιττού. Είναι μια λιτότητα που οδηγεί στην αφθονία, στην παντελή έλλειψη του φθόνου. Κι έτσι από την έλλειψη, περνάμε στο περίσσειμα. Κι όταν το περίσσειμα γίνει περίσσειμα καρδιάς, τότε η προσφορά μας είναι ουσιαστική. Όταν κινείσαι από μέσα προς τα έξω, τότε αυτό που είσαι καθορίζει και αυτό που κάνεις. Ενώ όταν κινείσαι από έξω προς τα μέσα, τότε προσπαθείς να κάνεις για να είσαι. Αυτό όμως σημαίνει ότι κατά βάθος πιστεύεις ότι δεν είσαι. Κι έτσι έλκεις ακριβώς αυτό. Είναι ένα αποτέλεσμα της αμφιβολίας και του φόβου. Αυτό που εντυπώνουμε με το λόγο μας, πολλές φορές γίνεται πραγματικότητα. Μορφοποιείται στη σκέψη, εκδηλώνεται ως πράξη και τελικά το ζούμε.

Μέσα από την νομοτέλεια των χρεοφειλών, της δράσης και της συντήρησης, η ψυχή προδιαγράφει τη ζωή που θα βιώσει. Σε γενικές γραμμές επιλέγει τις συνθήκες, τους τόπους, τους ανθρώπους, τους μεγάλους σταθμούς. Τα υπόλοιπα όμως διαμορφώνονται ως εμπειρία από κάθε επιλογή της ζωής. Το πλοίο ταξιδεύει για όλους το ίδιο. Αλλά ο κάθε επιβάτης μπορεί να κάνει ό,τι θέλει στην καμπίνα του.

Η κατάληξη ενός λάθους πρέπει να είναι πάντοτε η τελειοποίησή του, να καταστεί δηλαδή διδαχή, κεφάλαιο μετουσίωσης. Όποιος ξανακάνει το ίδιο λάθος να το κάνει σε μικρότερη διάρκεια, χάνοντας λιγότερο δυναμικό και να αποδίδει μεγαλύτερο μάθημα, μ' αυτόν τον τρόπο μόνο υπάρχει πρόοδος μέσω λαθών.

Μαθαίνουμε λοιπόν πώς να σβήνουμε από μια καταγραφή μια ζωντανή ανάμνηση κάποιας σκηνης του παρελθόντος, αυτό το έργο το πετυχαίνουμε με συγκέντρωση και προσευχή. Δεν είναι κάτι εύκολο, είναι το πιο δύσκολο αλλά και το πιο αξιόλογο πράγμα που υπάρχει.

Λειτουργίες του Νοητικού σώματος: ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ-Πρακτική σκέψη-εκπαίδευση. ΜΟΡΦΩΣΗ-Προσωπική αναγνώριση, στερεότυπα-κατεστημένα, ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ-Διάνοια-Κατώτερος νους, Ορθολογιστικό Σκεπτικιστικό υπολογιστικό-εγκεφαλικό εγώ, ΚΑΛΛΙΕΠΕΙΑ-Προσευχή αγάπης-ενότητας, ανθρωπισμός, έμπνευση, ΕΚΛΕΠΤΥΝΣΗ-Ανώτερος νους-Οικουμενική-οικολογική σκέψη, ΥΠΕΡΒΑΣΗ-Θεώρηση-Διαλογισμός, ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ-Αφηρημένη θεωρητική σκέψη.

Ταχύτητα φωτός, με μηδενική μάζα σημαίνει αέναη ταχύτητα φωτός, αέναη ροή ζωής, δημιουργίας και ενέργειας που δεν χάνεται ποτέ αλλά απλώς μετασχηματίζεται σε διαφορετικές μορφές και εκδηλώσεις. Μόνο τα ταχύονια του νου μας είναι πιο γρήγορα από το φως. Έτσι εξηγείται πώς ο νους σχετίζεται με την πέμπτη διάσταση

την αιθέρινη και καθίσταται πεμπτουσία, ενώνοντας τα τέσσερα στοιχεία της δημιουργίας.

Επομένως, ο νους υπερβαίνει τους περιορισμούς του αστρικού πεδίου ή αλλιώς της τέταρτης διάστασης, όπου τα πάντα πηγάζουν από το νόμο του Χρόνου. Έτσι εξηγείται πώς ο νους μπορεί να ταξιδέψει στο παρελθόν ή στο μέλλον. Τα ταχυόνια είναι τα απόλυτα φωτόνια που ζουν μόνο στο παρόν. Όταν τα ηλεκτρόνια ξεπερνούν το φως παράγεται τριβή, θερμότητα, δόνηση, ήχος, κυματομορφή και φωτοχυσία. Το φως είναι ηλεκτρομαγνητικό κύμα στον αιθέρα, και όταν μεταβάλλεται το ηλεκτρικό του φορτίο, μεταβάλλεται και το ηλεκτρικό του πεδίο και έτσι έχουμε την λεγόμενη διαφορά συχνότητας.

Η πεμπτουσία του κόσμου είναι ο 5ος αιθέρας. Η πεμπτουσία είναι η πέμπτη ουσία, πέρα από τα στερεά, υγρά, αέρια και πυρώδη. Ονομάζεται αιθέρας και αποτελεί το υπόβαθρο της ύλης και της ενέργειας του κόσμου μας. Ο ίδιος δεν είναι ούτε ύλη, ούτε ενέργεια γνωστής μορφής, αλλά συνδέεται και αλληλεπιδρά με όλα τα όντα. Ο αιθέρας σε όλους τους πολιτισμούς και τις εποχές έχει γίνει αντιληπτός και ονομάστηκε ανάλογα. Είναι η δύναμη που πηγάζει από την καρδιά, την αύρα του Αγίου Πνεύματος, την πέμπτη δύναμη, η πεμπτουσία, που δε μεταβάλλεται αλλά ενώνει, εξισορροπεί το σύνολο των δυνάμεων και είναι δημιουργική. Η αγάπη είναι η δύναμη των δυνάμεων, η πεμπτουσία του Θεού, η έκφραση του αγαθού. Ο Πλάτων (Τίμαιος, 55), γράφει: «Επειδή δεν υπήρχε ακόμα μια επένδυση σύστασης, ο Θεός την μορφοποίησε όταν σχεδίασε την εικονική διευθέτηση του σύμπαντος».

Τα αρχικά των 4 αρχέγονων στοιχείων, Γαία, Αήρ, Πυρ και Ύδωρ, μαζί με το 5ο στοιχείο, τον Αιθέρα, την πηγή των δημιουργικών στοιχείων είναι η ακροστοιχίδα της λέξης ΑΓΑΠΗ. Η Αγάπη σε κάνει να διακρίνεις ότι δεν είναι απλώς συναίσθημα, ούτε απλώς μια ορμόνη στο αίμα. Αποτελείται από πέντε γράμματα όπως και η λέξη Λόγος και δεν είναι τυχαίο που κάθε γράμμα της αγάπης σχηματίζει τα αρχικά των πέντε στοιχείων και αντιστοιχεί στις 5 συμπαντικές δυνάμεις.

A=ΑΙΘΗΡ	----->	ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
Γ=ΓΑΙΑ	----->	ΒΑΡΥΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
A=ΑΗΡ	----->	ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΣΘΕΝΗΣ
Π=ΠΥΡ	----->	ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΙΣΧΥΡΑ
H=ΥΔΡΟΓΟΝΟ-ΥΔΩΡ	----->	ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΗ

Ο Αιθέρας σχετίζεται με την ακοή και τον ήχο. Ο αέρας με την αφή. Το πυρ ή φως με την όραση και το χρώμα. Το ύδωρ με την γεύση και η γη με την όσφρηση. Ο σταυρός είναι η ίδια σύνδεση των τεσσάρων στοιχείων, πυρ, ύδωρ, αήρ και γη και στο σημείο τομής του σταυρού είναι ο Αιθήρ. Η μεταστοιχείωση που προκαλεί αυτό το Θείο Πυρ, ο

αιθήρ, στο γήινο πυρ, τη γη, το ύδωρ και τον αέρα, είναι μια μεταστοιχείωση που συμβαίνει μέσα στο αίμα.

Ο Αιθήρ περιέχει σύμβολα τα οποία εκφράστηκαν μέσα από παραδόσεις, θρησκείες όσο και μέσα από τη σύγχρονη επιστήμη. Συνδέεται με το 5ο κέντρο της ελεύθερης βούλησης, του λόγου στο λαιμό με το οποίο συμβολίζεται από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Ο αποκεφαλισμός της διάνοιας σημαίνει το γεφύρωμα του 3ου και 5ου σώματος, διότι χωρίς τον θάνατο του κατώτερου νου δεν ενεργοποιείται ο ανώτερος. Υποδηλώνει το μυστήριο της πεντάδας στο 5ο σώμα, το ανώτερο νοητικό ή αιτιατό, που το διακρίνουμε από την κατώτερη διάνοια. Εκεί υπάρχει λοιπόν το αρχείο της υπόστασης, το αρχείο των σωμάτων. Εκεί βρίσκεται, το κλειδί για την αποκάλυψη της Μητέρας των Μουσών, της Θείας συνείδησης της Μνημοσύνης.

Το 5ο κέντρο του Λόγου συνδέεται με το πέμπτο Νοητικό μας σώμα και το 5ο πεδίο της Δημιουργικής Νοημοσύνης, μέσω της δημιουργικής Προσευχής του Ανθρώπου Λόγου. Με την εκπαίδευση του Νου συνδέεται ο Δάσκαλος Ιωάννης Λόγος Χριστός της Δευτέρας Παρουσίας. Είναι σημαντικό ότι το κέντρο Λαιμού εκφράζει νοητική δημιουργία και σχετίζεται με την αναπνοή. Με το πέμπτο κέντρο του Λόγου συνδέεται και η ικανότητα της υπακοής στο Θείο Θέλημα και στα Ευαγγέλια συμβολίσθηκε με τον μαθητή Φίλιππο. Με τους 12 μαθητές, συμβολίσθηκαν τα 12 εγκεφαλονωτιαία κέντρα, επτά εκ των οποίων αντιστοιχούν στα επτά κέντρα ενέργειας. Ο Φίλιππος είναι ο μαθητής ικανότητα που υπάρχει, όπως και οι άλλοι, μέσα στον άνθρωπο και η δύναμη υπακοής του σημαίνει ικανότητα συντονισμού με το Θείο Θέλημα, καθώς έλκει Χάρη Δύναμης Λόγου.

Ο λόγος όμως είναι το κλειδί, γιατί μέσα από αυτόν ενώνεται η δόνηση του νου και ο παλμός της καρδιάς και γίνονται παλμοδόνηση. Ενώνεται η σκέψη με τη δράση. Ο Θεός αναδημιουργεί τον προσευχόμενο μέσα του, ο Χριστός είναι μέσα στον προσευχόμενο και εκείνος ζει εν Χριστώ. Η Τέλεια Έκφραση του Θείου Νου είναι ο Λόγος, ο ένας Παγκόσμιος, Πανσυμπαντικός Άνθρωπος-Θεός. Αυτός είναι ο Χριστός ή Κεχρισμένος Εις. Είναι Νους φανερός, εκδηλωμένος και αυτός που αφήνει το Θείο Νου, ο οποίος ήταν εν Χριστώ Ιησού, να είναι σ' αυτόν, καθίσταται Υιός Θεού. Ο λόγος είναι ένα επίπεδο πιο κοντά στην υλική δημιουργία από τη σκέψη. Ο λόγος του ανθρώπου συντονισμένος με το Θείο Λόγο, είναι η ισχυρότερη δύναμη στο Σύμπαν.

Από το ακουστικό κέντρο, η προσευχή ενεργεί στους ενδοκρινείς αδένες, οι οποίοι παράγουν ορμόνες, μεταλλάσσεται η χημική σύσταση του αίματος και κατά συνέπεια όλες οι λειτουργίες του εγκεφάλου και της καρδιάς, η δομή των ιστών και των κυττάρων. Ανάλογες μεταστοιχειώσεις και λειτουργίες αναγωγής επισυμβαίνουν στην Πνευματική Ακοή, στο Κέντρο Ζωής και Ενέργειας του ανθρώπου. Το νευρικό σύστημα είναι σαν ένα μουσικό όργανο που συντονίζει τις συγχορδίες των κέντρων ενέργειας με

τη βοήθεια του μετρονόμου, δηλαδή του Ρυθμού που διέπει τις παλμοδονήσεις που εκπορεύει ο άνθρωπος και είναι αυτός ο ρυθμός που αποκτάει η υπόσταση όταν συντονίζεται με το Θέλημα του Θεού και επιφέρει αρμονία και ενότητα σε όλα τα σώματα του ανθρώπου, λειτουργίες ίασης, αναγωγής και μετουσίωσης της ύλης.

Ο προσευχόμενος άνθρωπος παλμοδοτείται καθώς η Ψυχή πυροδοτεί το Πνεύμα του. Επομένως κατά την προσευχή, όπου ενώνεται ο παλμός με τη δόνηση, το ύδωρ με το πυρ και η ύλη με το Πνεύμα, ο νους του ανθρώπου αναβιβάζεται σε Νου Χριστού και ο άνθρωπος εκδηλώνεται σταδιακά ως Άνθρωπος-Λόγος.

Σκέψη είναι η κίνηση των ιδεών στο νου, είναι το αποτέλεσμα ενέργειας του νου, που μπορεί να τεθεί υπό έλεγχο. Οι σκέψεις μας είναι δυνάμεις που ενεργοποιούμενες επηρεάζουν τα σώματά μας και το περιβάλλον μας. Η Ειλικρίνεια πρώτα του ίδιου του ανθρώπου απέναντι στον Εαυτό του και στις σκέψεις του είναι αυτή, που θα τον φέρει πρώτα κοντά στη δικιά του Αιώνια Σπίθα, και αυτή θα τον οδηγήσει στην Πηγή της Εκπόρευσής της το Θείο. Η σκέψη πραγματώνει την αγάπη μέσα στο νου, όταν γίνει ζωντανή Ευλογία και εκπομπή φωτός. Όταν η ενέργεια της διάνοιας αφαιρεθεί μέσα στο κεφάλι, τότε ενοποιούνται οι λειτουργίες των δύο ημισφαιρίων του εγκεφάλου και μέσα στον ιππόκαμπο αναδομούνται όλα τα δεδομένα της μνήμης επιφέροντας αναγωγή στην υπόσταση. Τίποτα δεν βοηθάει το μυαλό πιο πολύ απ' όσο η τάξη και η ταξινόμηση. Η προσοχή είναι η μητέρα της μνήμης, και το ενδιαφέρον είναι η μητέρα της προσοχής.

Έμπνευση και δράση είναι οι δυο συνθήκες που παράγουν τη δύναμη της άμεσης πραγμάτωσης, η οποία γεννά την πνευματική ιδέα στο λίκνο του υλικού πεδίου. Η δράση είναι ο μοχλός που κινητοποιεί τις δημιουργικές ενέργειες στον ψυχισμό. Η ίδια η ζωή είναι δημιουργική δύναμη σε δράση. Παντού γύρω βλέπουμε τον συγκερασμό αυτών των δυνάμεων, οι οποίες εκπορεύονται από τις δύο αντίθετες γενεσιουργές αρχές του σύμπαντος. Η έμπνευση αντιστοιχεί στη Μητρική-θηλυκή ακτίνα της Μνημοσύνης-Αγάπης από την οποία εκπορεύεται, ενώ η δράση αντανακλά την αρσενική ακτίνα του Υιού της Θέλησης και της Νοημοσύνης.

Λειτουργίες Αιτιατού Σώματος: συναίσθηση προσωπικής νοητικής ατμόσφαιρας, σύνδεση με ομαδικό μορφογενετικό πεδίο, επαφή με συλλογική νοόσφαιρα ανθρωπότητας, πύλη μορφοποίησης, δημιουργίας σκεπτομορφών, εστία ανάκλασης πνεύματος στην υλη, έφεση -αρχέτυπες ιδιομορφές, ενόραση, προβολή.

Το πιο λεπτό το πιο σταθερό σώμα που προβάλλεται από το πνεύμα είναι το Αιτιατό. Αυτό το σώμα είναι πολύ πιο λεπτό από το νου. Είναι η αποθήκη των εμπειριών όλων των διαφόρων ενσαρκώσεων, που έχει προβάλλει αυτό το συγκεκριμένο πνεύμα. Όλες οι πράξεις, οι σκέψεις, τα λόγια και οι αντιλήψεις όλων των προηγούμενων σωμάτων αυτού του πνεύματος, είναι καταγραμμένες μέσα σ' αυτό το

λεπτεπίλεπτο σώμα που συνεχίζει να υπάρχει μετά το θάνατο των πιο χονδρών σωμάτων. Το σώμα αυτό υπάρχει ανάμεσα στις ζωές και το πνεύμα το φέρει κατά τη διάρκεια όλων των διαφορετικών ενσαρκώσεων μέχρι την τελική απελευθέρωση. Ονομάζεται αιτιατό σώμα, γιατί αυτές οι καταγραμμένες εμπειρίες από περασμένες ζωές, σχηματίζουν τους παράγοντες που θα περιορίζουν την παρούσα και τις μέλλουσες ζωές, μέσα από τον νόμο του Κάρμα. Επειδή αυτό το κάρμα πρέπει να ξεπληρωθεί, καθορίζει τον τύπο του σώματος, της προσωπικότητας και των εμπειριών της ζωής που είναι προκαθορισμένα για την κάθε συγκεκριμένη ζωή. Αυτοπραγμάτωση είναι η εγκατάλειψη κάθε ταύτισης με τα περιβλήματα και η συνειδητοποίηση της αληθινής, αιώνιας, απεριόριστης ύπαρξης του Πνεύματος. Όταν αυτό συμβεί, τότε κι' αυτό το αιτιατό σώμα, καταστρέφεται και το πνεύμα ζει πια ενωμένο με το Θεό. Στη μαθητεία του Λόγου ο στόχος δεν είναι η αυτοτελείωση, αλλά η Θέωση του Ανθρώπου.

Λειτουργίες Ψυχικού Σώματος: κάθαρση-αποδέσμευση κάλυψη-προσευχή, προστασία-παροχή, έμπνευση-ενίσχυση, καθοδήγηση-συντονισμός, συμμετοχή-μελέτη, ταυτενέργεια-μετουσίωση, στοργή, τρυφερότητα, καλοσύνη.

Μέσω του ενεργητικού ρεύματος της ψυχής γίνεται η επικοινωνία με τα Θεία επίπεδα, επιτυγχάνεται η διαίσθηση και τελείται η πράξη της προσευχής. Ο άνθρωπος στον οποίο είναι ανεπτυγμένο αυτό το ρεύμα, είναι ο κυρίαρχος των παθών του, ο θεραπευτής, και ο μύστης που έχει ανεπτυγμένες τις υπεραισθήσεις. Στοργή, τρυφερότητα, καλοσύνη. Μέσω του παθητικού ρεύματος επιτυγχάνονται οι κατώτερες εμπνεύσεις, γίνονται οι κατώτερες μαντείες και γενικά τελούνται πράξεις, όπου χρησιμοποιούνται οι κοσμικές δυνάμεις.

Η μετουσίωση επιτυγχάνεται μέσω της εκδήλωσης. Δίχως εκδήλωση δεν υπάρχει μετουσίωση. Εκδηλώνοντας κάτι το οποίο θεωρείται αρνητικό και ονομάζοντάς το την ώρα που εκδηλώνεται, διατυπώνοντάς το, το ορίζεις, ορίζεις τη νομοτέλεια που το διέπει, ορίζεις τη δομή του και έτσι, εφόσον το ονομάζεις και το διατυπώνεις και το ορίζεις, είσαι και στη θέση να το αλλάξεις, να το μετουσιώσεις. Έτσι κλείνει ο κύκλος. Αυτό αρχικά παράγει κάθαρση και φώτιση και τέλος παράγει τελειοποίηση. Αυτό σημαίνει ότι η μετουσίωση είναι η αιτία της κάλυψης, αυτή ενεργοποιεί την κάλυψη, όσο μετουσιώνουμε τόσο κάλυψη έχουμε, όσο δεν μετουσιώνουμε τόσο ακάλυπτοι είμαστε. Όσο μετουσιώνουμε είμαστε υπό Χάρη, όσο δεν μετουσιώνουμε και ανταποδίδουμε είμαστε υπό Νόμο.

Το πρόβλημα βρίσκεται στην υποβίβαση του θηλυκού στοιχείου, στην παραγκώνιση της Μητέρας, στην υποβίβαση της θηλυκής αρχής, στην απώθηση της σκιάς μας. Γίνεται κατανοητό ότι για να αλλάξει η λειτουργία του εγκεφάλου του ανθρώπου, χρειάζεται να ενεργοποιηθεί το δεξί του μέρος, ώστε να τροφοδοτήσει άμεσα στοιχεία

της φαντασίας και του αφηρημένου και όχι να παραμένει σε παθητική κατάσταση και να χρησιμοποιείται η ενέργεια της φαντασίας της αρνητικά από το αριστερό κομμάτι του εγκεφάλου το οποίο επηρεάζεται από την παρεγκεφαλίδα. Το κλειδί εδώ για την ενεργοποίηση και την αποκατάσταση είναι το πρόσθιο μέρος του εγκεφάλου, όπου εδράζει ο Λόγος.

Ο άνθρωπος, για να είναι σε θέση να μετέχει στη Θεότητα μέσα από το καθ' ομοίωση συμμετέχει στην τελειοποίηση μέσω των μυστηρίων. Στη σημερινή εποχή όμως, στη Νέα Κοσμική περίοδο που έχουμε μπει, γίνεται κατ' ευθείαν με την επίχυση του Αγίου Πνεύματος στον Άνθρωπο. Η δράση πραγματώνει την αγάπη στην καρδιά και γίνεται εκπομπή παλμών που εντυπώνονται και αναπαράγουν τον εαυτό τους. Γίνονται πρότυπο θετικό ή αρνητικό, ανάλογα την πείρα του ανθρώπου.

Λειτουργίες Πνευματικού Σώματος: Επιστήμης, θρησκείας, πολιτικής, παιδείας, τέχνης, ηθικής, κυβερνητικής, Έλεος, προσφορά, διδαχή.

Η ατομική ευθύνη αφορά το Έργο μας στον κόσμο κι έτσι το καθήκον ενεργοποιεί και πραγματώνει το Θείο Δικαίωμα. Καθώς ο άνθρωπος υψώνεται σε συνείδηση, η ψυχή του συγκλονίζεται από τις δονήσεις της ανάγκης του Έργου, που ο ίδιος αντιλαμβάνεται ότι καλείται να υπηρετήσει. Αυτό είναι το συναίσθημα της ευθύνης. Η ευθύνη υπάρχει αφεαυτής της και απορρέει από το ίδιο το Σχέδιο του Θεού ως ρόλος για τον κάθε άνθρωπο. Την ευθύνη αυτή, με άλλα λόγια, το Έργο που καλείται να πραγματώσει ο άνθρωπος, το αντιλαμβάνεται καθώς δημιουργεί στον εαυτό του την κατάσταση της συνείδησης. Η ένταση του συναισθήματος της ευθύνης και οι πραγματώσεις που επακολουθούν, βεβαιώνουν και το βαθμό της ταύτισης του ανθρώπου με το ρόλο του. Κύριο χαρακτηριστικό του υψηλού συναισθήματος ευθύνης και μέτρο γνησιότητάς του είναι η συγνώμη, η αυθόρμητη, απόλυτη και αμετάκλητη άφεση των συνανθρώπων που φαίνεται να μας έβλαψαν. Η συγνώμη είναι η φυσική συνέπεια της καθαρής αντίληψης των δικών μας ευθυνών, αλλά και της αμετακίνητης Αλήθειας, που ως Νόμος Πνευματικός δεν επιτρέπει στους άλλους να μας βλάψουν, αν εμείς δεν το επιδιώκουμε και δεν εκτεθούμε σε κάτι τέτοιο.

Η διαχείριση της χάριτος και της ενέργειας του Φωτός είναι το επίκεντρο της παιδείας του Δασκάλου Ιωάννη, την Νέα Κοσμική Περίοδο, ενώ η έλξη της χάριτος αφορούσε το σχέδιο για τα προηγούμενα 2.000 χρόνια που πέρασαν από την παρουσία του Χριστού. Η προσευχή είναι η ανάταση της ψυχής και του πνεύματός του, προς την Πηγή της Δημιουργίας όπου εκπορεύτηκε. Είναι η προσπάθεια επαφής του τμήματος του Θεού προς την Ολότητά του, που αποσκοπεί στην συνταύτιση και ταυτενέργειά τους, το Έλεος του Πατέρα Αγάπη. Είναι ο δρόμος του εξαγνισμού και της εξέλιξης, το κλειδί της απελευθέρωσης στην Ένωση με τα πάντα.

Ο καθένας φθάνει εκεί που πιστεύει ότι μπορεί να φθάσει. Δεν μπορούμε να δούμε πέρα από την πίστη μας, πέρα από την φαντασία μας. Παρά μόνο αν αφεθούμε στη Χάρη του Θεού.

Υπάρχει κάτι που μετά από 2.000 χρόνια, ελάχιστοι έχουν προσέξει. Μετά τον θάνατο του Ιωάννη του Προδρόμου, αποκάλυψε ότι «οι ουρανοί βιάζονται και βιαστές θα εισέρχονται στη Βασιλεία των Ουρανών». Επίσης είχε πει ότι θα στείλει άλλον Παράκλητο κατά τη Δευτέρα Του Παρουσία, για να τους οδηγήσει «εις πάσαν την Αλήθεια» και αυτή η Αλήθεια θα τους ελευθερώσει. Αυτό σημαίνει πρώτον, ότι η ύψιστη δυνατότητα-κλειδί του ανθρώπου ήταν προορισμένη να ενεργοποιηθεί στην εποχή μας στην Νέα Κοσμική Περίοδο, δεύτερον, ότι η Θεία Χάρη και οι Δωρεές του Αγίου Πνεύματος θα ενεργοποιούνται από τον Παράκλητο, το Πνεύμα της Αληθείας, σε εκείνους που έχουν πίστη ότι ο Χριστός σκήνωσε μέσα μας και τρίτον, το πρόσωπο-σύμβολο Ιωάννης συνδέεται με το υπόβαθρο της μετάνοιας που απαιτείται, για να μπορέσει κάποιος να ενεργοποιήσει τη δύναμη του Λόγου, ώστε να εισέλθει θεληματικά στη Βασιλεία των Ουρανών, που δε κληρονομείται από σάρκα και αίμα. Η μετάνοια κινεί τον μοχλό του ελέους, και είναι η αλλαγή τρόπου σκέπτεσθαι, δηλαδή ιδεών, δηλαδή του αιτίου και όχι της εκδήλωσης.

Λειτουργίες Θεού Σώματος: αναζήτηση -διαμόρφωση προσαρμογής στην ύλη κλήση-συγκέντρωση-διαχείριση ζωτικότητας, σύνδεση-μόρφωση θνητής ψυχής, φωτισμός-ανακαίνιση νου-μαθητεία, συντέλεια-αγιοποίηση ψυχής-δοκιμασία, αριστοποίηση μονάδας- τελειοποίηση-άνοδος, θέωση μονάδων- τελείωση- επιστροφή

Όταν ο νους βουτάει στην καρδιά, όταν το πνεύμα ενώνεται με την ψυχή, αναδύεται η γλυκύτητα της Βασιλείας των Ουρανών. **Η καρδιά είναι, όχι η διάνοια το κέντρο της πνευματικότητας.** Η καρδιά είναι τόπος Κοινωνίας με το Θεό, μέσα από την αδιάλειπτο προσευχή. Ο προσευχόμενος μες την καρδιά του προσεύχεται με το Πνεύμα, με τη γλώσσα της Πεντηκοστής, με το λόγο που δόθηκε σ' αυτόν δια του Θεού εν Χριστώ. Η μία είναι η προσευχή του ανθρώπου στο Θεό, η άλλη είναι προσευχή του Αγίου Πνεύματος εν Χριστώ στο Θεό.

Η πρωταρχική μας ταύτιση δεν είναι με το χρόνο, αλλά με την αγάπη, την αλήθεια και τη γαλήνη, που δε γνωρίζουν χρόνο. Ο άχρονος εαυτός μας δε γερνάει και δε φοβάται το θάνατο.

Όταν χάθηκε το μέτρο, χάθηκε η αγάπη και όταν ξαναβρήκαμε το μέτρο, η αγάπη άνθισε ξανά στην καρδιά μας και τότε είδαμε με τα μάτια της το σύμπαν, τον άνθρωπο και τον Θεό. Είδαμε με τα μάτια του Υιού Του και αυτή ρίζωσε μέσα μας. Με δυσκολία βγήκε το βλαστάρι του σπόρου από το σκοτάδι της γης στο φως της ημέρας. Μέσα από το νερό υψώθηκε το βλαστάρι στο πυρ του ουρανού! Μεταμορφώθηκε σε δέντρο, μοσχομύρισαν τα λουλούδια του και παντού προσφέρθηκαν οι καρποί του και έτσι

ξύπνησε μέσα στον άνθρωπο η Θεία Μνήμη που οι Έλληνες ονόμαζαν Μνημοσύνη. Αυτή η Μνήμη είναι που σου υπενθυμίζει πως πάντα υπάρχει ακόμα ένας τρόπος για να φανερώσεις την αγάπη σου. Εάν αφήσουμε παράμερα αυτή την αίσθηση προσμονής, τότε μπορούμε να ζήσουμε στον ιερό χώρο των συμβάντων του παρόντος.

Η προσευχή είναι δώρο του ουρανού προς τον άνθρωπο και την ανθρωπότητα. «Αλλ' εν Εκκλησία θέλω πέντε λόγους διά του νοός μου λαλήσαι ή μυρίους λόγους εν γλώσση» (Α' Κορ., Ιδ', 19). Οι πέντε λόγοι του Αποστόλου Παύλου είναι η ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με». Όταν ο άνθρωπος συντονιστεί με το Θείο θέλημα μέσω νου, καρδιάς, συνείδησης, λόγου και πράξης, προσευχής και δράσης, τότε ο ανθρώπινος λόγος συντονίζεται με τον Θείο δημιουργικό Λόγο και ζωντανεύει. Διότι «εν αρχή ην ο Λόγος». Το πέμπτο στοιχείο συνδέεται με το πέμπτο νοητικό πεδίο και αντίστοιχα τον ανθρώπινο νου.

Η Χριστοποίηση απαιτεί ενσυνείδητη μαθητεία λόγου και παλμοδόνηση ήχου, δηλαδή την παραγωγή υψηλών συχνοτήτων που αναγάγουν σε άλλο επίπεδο τα άτομα και τα κύτταρα. Αυτό σημαίνει εξωτερικευμένη προσευχή με συνείδηση και συντονισμός με τη Θεία Ροή. Αυτό επιτελείται μόνο όταν η ιδέα, η τοποθέτηση και η στάση του προσευχόμενου είναι στάση Υιού ή Θυγατέρας Θεού κι όχι ενός δούλου που εκλιπαρεί για βοήθεια. Γι' αυτό κι ο Χριστός είπε: «Δι' εμού εις τον Πατέρα», διότι μέσω αυτού του Τέλειου προτύπου αποκαθίσταται η ένωση με τον Πατέρα μέσα μας.

Όπως κι αν το ονομάσει η διάνοιά σου, είναι η πορεία της πνευματικής ωρίμανσής σου που περνάει τον έλεγχο της δευτέρας παρουσίας, που έρχονται μπροστά σου τα πεπραγμένα σου και καλείσαι να λογοδοτήσεις για τη διαχείριση που έκανες της Θείας Ουσίας που σου εμπιστεύθηκα. Όπως κι αν ενεργήσεις, στην πράξη το χρέος σου είναι να πάρεις την άρνηση και να την κάνεις Φως. Να συγχωρέσεις και να συγχωρεθείς γιατί έχει φθάσει η στιγμή των σταθερών βηματισμών σου στο Φως.

Άνθρωπέ μου, καλείσαι να ενεργοποιήσεις τη Θεία σου Ουσία μέσα στον ορυμαγδό των γεγονότων που σε περιβάλλουν και κρούουν τη συνείδησή σου και να αναλάβεις την ευθύνη της μετουσίωσής τους.

Πολλάκις σε edίδαξα, φρόντισα για την άρτια κατάρτισή σου, για την εκπαίδευσή σου, σου παρέδωσα το πρότυπο, έγινα ο οδηγός και ο συνοδοιπόρος σου, ο φάρος και ο δρόμος σου. Σε αγκάλιασα, σε σήκωσα, σου πρόσφερα την ίδια μου τη Ζωή, για να γίνει Ζωή σου. Σου πρόσφερα την Αγάπη μου, σε ταξίδεψα στους Θείους Κόσμους, ήμουν Παρών στο μόχθο και τα δάκρυά σου. Φρόντισα για την άνοδο και την εξέλιξή σου, ντύθηκα την πλάνη σου, ντύθηκα τη ζωή σου, ντύθηκα τη συνείδησή σου για να σε διδάξω με όλους τους τρόπους να ενωθείς με τη Ροή μου.

Όλη η πορεία σου σου κατέδειξε έως τώρα την χρεία και την ανάγκη της ύπαρξής σου να στέκεται με σταθερότητα στο Φως της Μετουσίωσης της Αγάπης του Λόγου, του Αείπαρκτου. Όλη η ύπαρξή σου λούζεται στο Φως της Μεάνοιάς σου που εκδηλώνεται ως θείος αρωγός της εκδήλωσής σου. Έρχομαι ως θεραπεία και ίαση στην ψυχή σου άνθρωπε, για να σε αγκαλιάσω και πάλι, να σου προσφερθώ και πάλι, να σε αναβιβάσω στην Αγάπη και το Φως καθώς γνωρίζεις ότι είσαι αυτό που ζεις κι αν ζεις στην Αγάπη είσαι Αγάπη κι αν ζεις στο φόβο είσαι φόβος.

Στο όνομα της Μίας Ουσίας που είμαστε ευλογώ την υπόστασή σου αγαπημένε μου εαυτέ να ανορθωθείς στο Φως της Μετουσίωσης, ενεργώ στο νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου να λάβεις Αγάπη άπειρη και να πετάξεις με τα φτερά του Λόγου Δασκάλου Ιωάννη στο Φως της Αλήθειας που απελευθερώνει.

Ευλογώ και ενεργώ με ακρίβεια τέλεια στα σημεία εκείνα που η ψυχή σου πονά, σου παρέχω φως και φροντίδα, σε ανορθώνω, σε αποδεσμεύω και εμφυσώ την Αγάπη μου, για να λάβεις νέα Πνοή Αναγέννησης, Ανάστασης και Τελείωσης. Ενεργώ στο νου σου, να θεραπευθείς από κάθε παρανόηση, ενεργώ και αποκαθιστώ τις λειτουργίες των φορέων σου να εναρμονισθούν, να καθαρθούν και να αναχθούν εκ νέου στην ενότητα του Λόγου. Πυροδοτώ το νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου, ίνα απελευθερωθείς από τα κατεστημένα της πλάνης που σε κρατούν δέσμιο της πραγματικότητας, που δημιούργησες μέσα απ' τα πρίσματα του νου σου.

Σε ενώνω, σε καθιστώ Ολοκληρωμένη Πνευματική Υπόσταση, σε ενδύω με νέα Πνευματικά Ενδύματα, σου παρέχω την Αγάπη μου για να Αναστηθείς.

Αμήν.